

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 338/05
20.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Зорана Савића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 201. ст. 2. у вези чл. 195. ст. 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Пожаревцу К.бр. 82/2004 од 26. 11. 2004. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 375. Законика о кривичном поступку, у присуству оптуженог и његовог браниоца, адвоката АБ а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, дана 20. 4. 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖЕЊЕМ жалбе браниоца оптуженог АА, ПРИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Пожаревцу К.бр. 82/2004 од 26. 11. 2004. године, тако што Врховни суд оптуженог АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 201. ст. 2. у вези чл. 195. ст. 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је оглашен кривим том пресудом, ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 28. 4. до 5.5. 2004. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Пожаревцу К.бр. 82/2004 од 26. 11. 2004. године, оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 201. ст. 2. у вези чл. 195. ст. 1. КЗ РС и за исто осуђен на казну затвора у трајању од 2 године у коју ће се урачунати време проведено у притвору од 28. 4. до 5. 5. 2004. године. Сем тога, том пресудом је још одлучено да оптужени на име трошкова кривичног поступка плати износ од 73.832,00 динара а на име судског паушала износ од 5.000,00 динара и да се оштећена ГГ за остваривање имовинско правног захтева упуту на парницу.

Против означене пресуде Окружног суда у Пожаревцу, жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА, адвокат АБ, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи побијану пресуду тако што ће оптуженом изрећи блажу казну од оне која је изречена од стране првостепеног суда а у смислу навода у жалби. Бранилац оптуженог је у изјављеној жалби захтевао да заједно са оптуженим, у смислу чл. 375. ЗКП, буде обавештен о седници већа.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.бр. 466/05 од 28. 3. 2005. године, предложио Врховном суду да одбије као неосновану жалбу браниоца оптуженог АА и да потврди првостепену пресуду.

Пошто је поступљено у смислу чл. 375. ЗКП, Врховни суд је одржао седницу већа у присуству оптуженог АА и његовог браниоца адвоката АБ, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и у смислу чл. 380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, предлога Републичког јавног тужиоца и цитираног поднеска и објашњења датих на седници већа, нашао:

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени, у смислу чл. 380. ЗКП пази по службеној дужности.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да се жалбом браниоца оптуженог АА основано оспорава првостепена пресуда због одлуке о казни.

Првостепени суд је утврдио околности које су од значаја за изрицање казне, исте навео у својој пресуди и у образложењу пресуде дао разлоге којима се руководио када је оптуженог АА за извршено кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из чл. 201. ст. 2. у вези чл. 195. ст. 1. КЗ РС осудио на казну затвора у трајању од 2 године у коју ће се урачунати време проведено у притвору.

По оцени овога суда, тако изречена казна оптуженом АА, није одговарајућа, због бројних олакшавајућих околности утврђених у побијаној пресуди које првостепени суд правилно цени као особито олакшавајуће околности а и због нове олакшавајуће околности која првостепеном суду није била позната у време изрицања пресуде, а која се састоји у томе што је оптужени АА обештетио оштећене ББ и ВВ, што се види из вансудског поравнања које је приложено овоме суду на седници.

Стога је овај суд нашао да изречена казна оптуженом АА превазилази степен друштвене опасности оптуженог као извршиоца, те да је с обзиром на све изнето већа него што је нужно, па је Врховни суд уважењем жалбе браниоца оптуженог, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је оптуженог АА за већ цитирано извршено кривично дело из чл. 201. ст. 2. у вези чл. 195. ст. 1. КЗ РС, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, налазећи да је тако изречена казна сразмерна друштвеној опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог као извршиоца, те да је таква казна у конкретном случају довољна и нужна да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 5. ст. 2. ОКЗ оствари сврха кажњавања из чл. 33. истог Закона.

Из изнетих разлога, а на основу чл. 391. ст. 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

сд